

گزارش «وطن امروز»: آلودگی هوای پایتخت به واسطه غفلت مدیریت شهری و دولتی از مرز هشدار عبور کرد

تهران سیاه‌تر از همیشه

مدارس و دانشگاه‌های تهران امروز تعطیل است

صفحه ۴

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

رئیس‌جمهور آمریکا در سفری اعلام نشده به افغانستان رفت و پس از ۲ ساعت به کشورش بازگشت

چراغ خاموش در بگرام!

فؤاد یزدی: آمریکا در حال اخراج شدن از منطقه است

صفحه ۷

VATAN-E-EMROOZ | VOL.12 | NO.2803 | SAT.NOV.30,2019 | ISSN:2008-2886

۱۸۱۱ سال و ۲۴ روز گذشت

شنبه ۲۹ آذر ۱۳۹۸ | ۳ ربيع الثانی ۱۴۴۱ | ۳۰ نوامبر ۲۰۱۹ | سال دوازدهم | شماره ۲۸۰۳ | صفحه ۱۰۰۰ | تومانیان

تیترهای امروز

«وطن امروز» درباره کارنامه مردود دولت روحانی در تخصیص درآمدی هدفمندی یارانه‌ها به مردم گزارش می‌دهد

بی‌پناهی درآمدها

«صندوق درآمدی هدفمندی»

راهکار شفافیت هزینه‌کرد منابع است

- یارانه‌ها در جیب شرکت‌های دولتی
- ضرورت شفاف‌سازی عواید هدفمندی بنزین
- اصلاح هزینه‌کرد بخش سلامت
- اصلاح ساختار اخذ مالیات
- یارانه‌ای برای پرداخت یا حذف کردن؟

صفحه ۲

سینمای مستند چگونه محملی برای معرفی چهره‌های جدید به سینمای داستانی می‌شود

دنیای واقعی سینمای داستانی

صفحه ۸

بروندهای درباره عملکرد مدیریت شهری پایتخت پس از شروع به کار دوره پنجم شورای شهر تهران

لیبرال پوپولیسم

صفحه ۵

نمائه اکوان: تاکنون نویسنده‌های زیادی ادعا کرده‌اند

بر اساس اطلاعاتی که از درون دولت ترامپ به‌دست آورده‌اند، مقاله یا کتاب‌هایی را به انتشار رسانده‌اند که می‌تواند ادامه ریاست‌جمهوری او را با اما و اگرهای فراوانی روبه‌رو کند. با این حال هیچ‌کدام از این نویسندگان از اعضای عالی‌رتبه دولت او نبوده‌اند. «یک هشدار» که نویسنده آن ناشناس ولی از اعضای عالی‌رتبه دولت ترامپ و از نزدیکان او در کاخ سفید است، بعد از انتشار مقاله «گروه مقاومت»، این‌بار دست به انتشار کتابی زده که بیان می‌کند ادامه ریاست‌جمهوری ترامپ ممکن است آمریکا را با خطرهای زیادی روبه‌رو کند.

این کتاب اگرچه به نظر می‌رسد یکی دیگر از راهکارهای دموکرات‌ها برای تأثیرگذاری بر افکار عمومی در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ باشد اما دارای نکات جالبی از درون کاخ سفید است که برای خوانندگان ایرانی نیز می‌تواند جالب باشد. یکی از این نکات جذاب دقیقاً در فصل اول این کتاب مطرح شده است و آن دروغ بودن تمام ادعاهای ترامپ درباره نابود شدن داعش در سال ۲۰۱۸ است. نویسنده این کتاب بیان می‌کند ترامپ در این‌باره به‌وضوح «دروغ» گفته است و هیچ‌کدام از مشاوران، مسئولان وزارت دفاع و مشاوران اطلاعاتی کاخ سفید این مسأله را تأیید نکرده و باور داشتند داعش هنوز هم در عراق مشغول فعالیت است اما ترامپ به یک‌باره تصمیم گرفته بود نیروهای آمریکایی را از این کشور خارج کند و خبری تازه برای دستاوردهای خود داشته باشد و بدین ترتیب به‌راحتی به تمام دنیا درباره نابودی داعش دروغ گفت. نویسنده این کتاب درباره روزی که ترامپ اعلام کرد داعش نابود شده، آورده است: روز ۱۹ دسامبر سال ۲۰۱۸ در کاخ سفید مانده همه روزهای دیگر شروع می‌شود با یک بحران خودساخته دیگر توسط رئیس‌جمهور آمریکا. در این روز وزارت خارجه قرار بوده از طرحی برای توسعه اقتصادی کشورهای حوزه آمریکایی لاتین بهره‌برداری کند. این طرح به قول وزارت خارجه آمریکا می‌توانست باعث کاهش خشونت‌ها در این منطقه شده و در عین حال ثبات در این منطقه را نیز به همراه داشته باشد. دونالد ترامپ اما بر این عقیده بوده که این طرح بیش از حد هزینه‌بر است و تهدید کرده بود با یک تئوری کل طرح را نابود خواهد کرد. معماران اصلی این طرح در وزارت خارجه به وحشت افتاده بودند که تئوری صبحگاهی رئیس‌جمهور چه می‌تواند باشد و آیا او قرار است این کار را درست هنگامی که این طرح اعلام می‌شود، انجام دهد؟ با این حال همان‌طور که پیش‌بینی می‌شد، نمایش اصلی به نمایش فرعی تبدیل شد. رئیس‌جمهور هنوز از محل اقامت خود در کاخ سفید به محل کارش نیامده بود. همه می‌دانستند این ساعت، یعنی ساعت ۹ و ۲۹ دقیقه صبح، زمان تئویتی‌های روزانه‌اش است. او به جای حضور در دفتر کار اما از اقامتگاهش تئویتی منتشر کرد که تمام خبرهای روز را تحت‌الشعاع خود قرار داد: «ما داعش را در سوریه با شکست دادیم؛ تنها دلیل حضورمان در دوران ریاست‌جمهوری ترامپ». در طول چند دقیقه این خبر همه‌جا منتشر شد که رئیس‌جمهور تصمیم گرفته است نیروهای ارتش از سوریه عقب‌نشینی

افشاگری جدید علیه رئیس‌جمهور آمریکا در کتاب «یک هشدار»

کلک ترامپ برای خروج از سوریه چه بود؟

کنند. او بعد از این در تئویتی دیگری نوشت: «بعد از پیروزی تاریخی در برابر داعش، زمان این است که جوانان ما به خانه بازگردند.»

■ پنتاگون از همه جا بی‌خبر

این اعلامیه در سراسر واشنگتن پخش شد. این خبر در تضاد با تمام توصیه‌هایی بود که تا آن وقت به رئیس‌جمهور شده بود. از مقامات عالی‌رتبه پنتاگون تا رهبران جوامع اطلاعاتی، همه مشاوران عالی رئیس‌جمهور نسبت به بیرون کشیدن خودسرانه تقریباً ۲ هزار سرباز آمریکایی از سوریه هشدار داده بودند. به او گفته شده بود داعش هنوز هم یک تهدید قدرتمند است و خروج آمریکا به این گروه اجازه می‌دهد دوباره حملات مرگبار تروریستی انجام دهد. در عین حال خروج زود هنگام، منطقه را به رژیم ضدآمریکایی ایران که در حال گسترش دسترسی خود در منطقه به همراه روسیه بود واگذار می‌کرد. گذشته از اینها این کار باعث کشتار نیروهای کردی می‌شد که به ما در تعقیب تروریست‌ها کمک کرده بودند. در هر نظر که نگاه می‌کردیم، عقب‌نشینی به منافع امنیتی ایالات‌متحده آسیب می‌رساند.

رئیس‌جمهور در برابر همه این توصیه‌ها و هشدارها بی‌تحرک بود. او به جای اینکه تیم امنیت ملی خود را برای بحث و گفت‌وگو درباره گزینه‌ها تشکیل دهد، آنها را با یک تئویتی روز زد. یکی از دستیاران او با عصبانیت می‌گفت: «مردم به‌خاطر این تصمیم لعنتی قراره بمیرن...» همه ما تلاش می‌کردیم بفهمیم چه اتفاقی افتاده است و برنامه ترامپ چیست. متحده ایالات‌متحده گیج و مضطرب شده بودند. وزارت دفاع در تاریکی مطلق قرار داشت. مقامات وزارت خارجه حتی نمی‌دانستند چگونه باید به سؤالات مطبوعاتی پاسخ دهند، زیرا این تصمیمی بود که در آن هیچ نقشی ایفا نکرده بودند. افسران ارشد نظامی کشور از عدم کسربازان در منطقه بلافاصله از حالت جنگی خارج می‌شدند و این مسأله احتمالاً آنها را در معرض حمله دشمنان فرصت‌طلبی قرار می‌داد که می‌دانستند

آنها در حالت عقب‌نشینی قرار دارند. ارتش با عجله برنامه‌ریزی اضطراری را برای اطمینان حاصل کردن از اینکه هیچ نیروی آمریکایی بر اثر این تصمیم آسیب نبیند آغاز کرد.

همه ما دیده بودیم زمانی که موضوع به مسائل دفاعی آمریکا می‌رسید، رئیس‌جمهور چگونه تصمیمات ضعیفی اتخاذ می‌کند. این تصمیم اما متفاوت بود. هیچ‌کدام از ما تا به حال ندیده بودیم تصمیم به این بزرگی به این سادگی و به‌طور کاملاً غیررسمی گرفته شده و اعلام شود. در کاخ سفید نورمال و طبیعی، تصمیمات به این بزرگی مستلزم به کار گرفتن جلسات مشورتی بسیار سنگین و هوشیارانه بود. چنین تصمیماتی باید در جلسات بسیار حساس

– گاهی اوقات در تعداد زیادی از جلسات – گرفته می‌شد تا اطمینان حاصل شود همه جزئیات بدرستی در نظر گرفته شده‌اند. همه مسائل پایه‌ای پوشش داده شده و به تمام سؤالات پاسخ داده شده است. دشمنان ما قرار بود چگونه این تصمیم را تفسیر کنند؟ از همه مهم‌تر، ما قرار است چگونه به بهترین شکل از مردم آمریکا، از جمله زنان و مردان خود در ارتش آمریکا محافظت کنیم؟ قبلاً به هیچ یک از این سؤالات پاسخی داده نشده بود.

نه‌تنها این تصمیم بی‌پروا بود، بلکه مقامات دولت نیز تحت سوگند شهادت داده بودند داعش هنوز از بین نرفته است. آنها همچنین علناً عهد کرده بودند آمریکا را از جنگ در سوریه بیرون نکشند. اکنون رئیس‌جمهور به دروغ اعلام کرده بود که داعش به پایان رسیده است، زیرا به یک‌باره خودش به این نتیجه رسیده بود کار درست این است که ارتش ما از سوریه بیرون بیاید. او به دشمن این پیام را رسانده بود که آمریکا در حال خروج از این کشور است. یکی از اعضای ارشد کابینه در آن زمان بیان کرد: «همه‌مان را به کنگره کشانده و به صلیب می‌کشند.»

در کنگره، واکنش سریعی شکل گرفت که این شامل حزب ترامپ نیز بود. سناتور باب کورکر که در آن زمان رئیس کمیته روابط خارجی سنا بود، حیرت‌زده و به‌عده‌اش عمل کرد. این استعفا کاخ سفید و بویژه دفتر بیضی شکل را لرزاند.

تصویری از کاخ سفید در واشنگتن

رسانه‌ها استعفای متیس را استعفایی اعتراضی خواندند. رئیس‌جمهور ترامپ خشمگین شده بود. یک تصمیم بد در سیستم کلاسیک آن منجر به تصمیم بد دیگری شده بود. در طول چند روز، رئیس‌جمهور تصمیم گرفت تاریخ کناره‌گیری متیس را جلو بیندازد. او می‌خواست این کار در اسرع وقت صورت گیرد. این مسأله هم همان‌طور که دستیاران وزیر به دنبال این بودند بفهمند چه کسی جایگزین او می‌شود، وزارت دفاع را درگیر آشفتگی غیرضروری دیگری کرد. تغییرات در بالاترین مقام رهبری قدرتمندترین ارتش جهان معمولاً برای اطمینان حاصل کردن از اینکه این تغییرات با ثبات لازم انجام می‌شود، چندین ماه طول می‌کشد اما ترامپ این تغییرات را به چند روز کاهش داد. او در تئویتی دیگر بیان کرد مقام شماره ۲ پنتاگون وظایف وزیر مستعفی را تا اول ژانویه بر عهده می‌گیرد، یعنی ۲ ماه زودتر از آنچه برنامه‌ریزی شده بود. هفته بعد، در فرهنگ سر تا پا متضاد او (جورج اورول نویسنده کتاب قلعه حیوانات) که همه ما با آن بزرگ شده بودیم، رئیس‌جمهور فریاد زد: «هر اصل» او ژنرال را اخراج کرده است. این ضربه در سراسر دولت و همچنین در جهان بخوبی احساس شد. یکی از معدود افراد عاقلی که در کشتی دولت ایالات‌متحده وجود داشت، از کشتی بیرون رفته بود.

■ سال سقوط «دولت پایدار»

نویسنده ناشناس کتاب اما باز هم به گروهی از مقامات دولت ترامپ اشاره می‌کند که قصد داشتند او را از انجام دادن هرگونه اقدام خلاف منافع امنیت ملی باز دارند و باز در کار خود موفق نبودند. او با بیان اینکه بسیاری مطرح می‌کنند که «دولت عمیق» یا «دولت پنهان» به دنبال بی‌اثر کردن فعالیت‌های ترامپ بوده است، بیان می‌کند که نه اینها، بلکه افراد داخل دولت او و کسانی که او به آنها لقب دوستداران «دولت پایدار» می‌دهد به دنبال تأثیرگذاری بر فعالیت‌های دولت فعلی خنثی کردن تصمیمات ترامپ بودند. ادامه این فصل است: «منصوبان هم‌فکر سبک مدیریت نامنظم رئیس‌جمهور را با نگرانی مشاهده کردند. ما تلاش ماهرانگی برای جایگزین کردن محیط اغتشاش و بی‌نظمی بارونهای سیاست‌گذاری منضبط انجام می‌دادیم. به عبارت دیگر سیستمی برای اطمینان پیدا کردن از اینکه تصمیمات رئیس‌جمهور با فکر همراه باشد و پروسه‌های بعدی آن اجرائی شود و تمام طرف‌های درگیر در بحث درگیر شوند، ایجاد کردیم و در نهایت این مسأله را نیز در نظر گرفتیم که رئیس‌جمهور را با این سیستم تنظیم و هماهنگ کنیم که بتوانیم در این روش موفق شویم. برای مثال مشاورانی باشند که زمانی که رئیس‌جمهور راه را اشتباه می‌رود، با پیش‌گذاشته و با او صحبت کنند. ما فکر می‌کردیم وضعیت قابل کنترل است اما کاملاً در اشتباه بودیم. اگر سال ۲۰۱۷ را سال ظهور و بروز بخش‌های مخفیانه در دولت ترامپ برای ایجاد «دولت پایدار» بدانیم، سال ۲۰۱۸، سال سقوط این دولت بود.»

«وطن امروز» در روزهای آتی در گزارش‌های دیگری برخی مسائل درج شده در کتاب که می‌تواند برای افکار عمومی درون ایران نیز جالب باشد را منتشر می‌کند.

نگاه

دولتی که گوش نداشت!

[حسن رضایی]

مهم‌ترین ویژگی دولت حسن روحانی چیست؟ دولت اعتدال، دولت پرچام، دولت عقلائی، دولت پسیر، دولت لخت، دولت حرف و در نهایت؛ دولت تدبیر و امید، مجموعه‌ای متفاوتی است که موافقان و منتقدان دولت در این سال‌ها برایش برگزیده‌اند. مهم‌ترین ویژگی دولت و تفکر حاکم بر آن اما از نگاه این قلم، «حرف ناشنوی» و «مشورت‌ناپذیری» است. مجموعه الفاظ درشت و توهم‌آمیزی که آقای روحانی در مواجهه با منتقدان دولتی به کار برده، در تاریخ ۴۰ ساله جمهوری اسلامی یک رکورد است. مسأله خطرناک‌تر اما اصرار عجیب دولت بر تکرار اشتباهات و اعتقاد متصلب آن به‌درستی راههای تکراری و تجربه شده است. دولت و شخص آقای روحانی بیش از هر کسی از بدعهدی اروپا و غرب در مذاکرات هسته‌ای دهه ۸۰ اگامی داشتند، با این حال مجدداً با همان دولت‌ها قرارداد سستی امضا کردند که یک سال و نیم پس از خروج عضو اصلی آن هم دست کشور ما به هیچ جایی بند نیست.

الان هم مجدداً دوست دارند منتظر ابتکار رئیس‌جمهور فرانسه بمانند و بلکه یک دوجین قرارداد الزام‌ور دیگر از قبیل «فای‌تی‌اف»، «پالرمو» و... با همین غرب امضا کنند. وری حوزه سیاست، مشورت‌ناپذیری در دیگر حوزه‌ها نیز چنین عینیت در پی داشته و در این‌جا هم رسانه‌های اصلاح‌طلب مهم‌ترین شرکای اشتباهات دولت بوده‌اند. دولت اکنون فهمیده توقف طرح مسکن‌مهر و فحاشی چندساله به آن چه بر سر حوزه مسکن و قشر مستاجر آورده، لذا طرحی بسیار کوچک‌تر ولی بسیار گران‌تر (۱) را به مردم عرضه می‌کند! دولت بالاخره دریافته که توقف طرح سهمیه‌بندی بنزین چقدر نابخرانه بوده است. دولت ظاهراً فهمیده که تخریب طرح هدفمندی یارانه‌ها با برچسب صدقه دادن به مردم و گدایپروزی حرف خوبی نبوده، لذا اکنون با افتخار هر چه تمام‌تر یارانه بنزین را در قالب طرح حمایت معیشتی به حساب برخی سرپرستان خانوار واریز می‌کند.

چندین و چند طرح ملی دیگر را می‌توان در حوزه‌های مختلف نام برد که صرفاً به‌خاطر اینکه کار دولت قیل بوده، مورد غضب دولت فعلی قرار گرفته، متوقف یا کلاً لم‌یکن شده است. اینکه چرا یک دولت می‌تواند اینقدر یله و رها بر نامه‌های ملی و بلندمدت کشور را دستخوش تمایلات غیرملی خود کند، بیش از هر چیز معلول وجود مجلس منفعل و بی‌تخصص است؛ همان مجلسی که وقتی عده‌ای از اصلاح‌طلبان نواوه وارد آن شدند، عباس عیدی، تحلیلگر شناخته‌شده اصلاح‌طلب برای تزیق اورژانسی کفایت و تخصص...

ادامه در صفحه ۲